BUCUREȘTI : Pe Giulești — un meci cu emoții pentru rapidiști. Forțează, în atac, Neagu. **Foto : Gh. NEAGOE**

DE CE SĂ NE ÎNGRIJOREZE ACTUALA POZIȚIE A ECHIPELOR BUCUREȘTENE?

Duminică s-a înregistrat cel mai slab bilanț de etapă pentru echipele bucureștene, în actualul campionat și, poate, în ultimii ani. N-am verificat, în amănunt, tabelele de rezultate, dar nu ne amintim ca cele patru formații să se mai fi mulțumit cu un singur punct din cele 8 posibile în cadrul unei etape. Aspectul, cum era și firesc, n-a trecut neobservat și a fost subliniat ca atare de majoritatea comentatorilor.

S-a reactualizat, între altele, o idee dezbătută și în alte ocazii, după care echipele bucureștene n-ar beneficia, în campionat, de ceea ce se cheamă AVANTAJUL TERENULUI în aceeași accepțiune, bine conturată, în care noțiunea funcționează pentru un Dinamo Bacău, Universitatea Craiova, U.T.A. sau alte echipe. Afirmația nu este de loc lipsită de consistență și este evident susținută de clasamentele „în deplasare" și „acasă", pe care le publicăm cu regularitate, din care se vede sporul de puncte acumulat de echipele provinciale pe terenul lor. Și, în plus, poate fi verificată, duminică de duminică, de spectatorul care vede ce înseamnă, ca reacție a publicului, un meci (luăm un exemplu, la întîmplare) Steaua-Universitatea Craiova, pe stadionul „23 August" sau Universitatea-Steaua la Craiova.

Dar, dincolo de acest fapt obiectiv verificat, al unui avantaj al terenului redus ca... proporții pentru cele 4 divizionare A bucureștene în comparație cu provincialele, **ne întrebăm dacă nu cumva trebuie să ne modificăm însăși optica după care ne-am obișnuit să le cerem echipelor din Capitală să fie ELE, și nu cele provinciale, în fruntea clasamentului.** Cu ani în urmă, funcționa această regulă ca urmare, în primul rînd, a politicii de centralizare a jucătorilor fruntași la cîteva cluburi din Capitală. Să ne amintim că jucătorii fostei echipe „Viitorul" au fost repartizați, în marea lor majoritate, la echipele din Capitală ; că regulamentul de transferări acorda, pe atunci, posibilități pe care acum le-a îngrădit ; că, într-un timp, a fost chiar o „politică a echipei naționale" care preconiza (și transforma în fapt) aducerea celor mai buni jucători provinciali în București, în vederea — se spunea atunci — unei mai bune urmăriri a lor, a ușurinței în reunirea lor periodică.

Astăzi lucrurile nu mai stau așa. Sau — ca să fim mai exacți — sînt mult și sensibil schimbate. **Credem că nu mai poate fi vorba despre vreun handicap cu care echipele din provincie ar porni „de plano" față de cele bucureștene.** Și că acest handicap, dacă există, nu pornește dintr-un regim preferențial ci — pur și simplu — din capacitățile momentane ale loturilor de jucători, ale antrenorilor, din condiții de ansamblu care, de altfel, variază atît între echipele bucureștene, cît și între echipele provinciale.

Iată de ce noi facem din situația mai bună în clasamentul actual a unor echipe din provincie,

U.T.A. a capotat la Constanța

...sau tînărul Ulise și chinurile sale.

în comparație cu cele bucureștene, în primul rînd, o problemă de statistică ȘI NU DE FOND a campionatului. **Noi nu găsim motive de alarmă în faptul că echipele din Capitală nu mai monopolizează primele locuri în clasament ci, dimpotrivă, găsim că el contribuie la creșterea interesului în jurul campionatului.** Și aceasta, ca urmare a creșterii forței de joc a unor echipe provinciale, în primul rînd U.T.A. și **Universitatea Craiova**, coroborată cu delăsarea unor jucători din echipele bucureștene **(Dinamo, Steaua, Rapid)** care au cunoscut, nu de mult, satisfacțiile cele mai mari ale campionatului și care nu mai au, se pare, destulă tragere de inimă pentru a se mobiliza, etapă de etapă, pe parcursul acestei noi încercări.

Îngrijorarea ar putea viza, eventual, numai pe Dinamo, și aceasta, în contextul actual, cînd opt jucători ai acestei echipe sînt cuprinși în lotul reprezentativ.

Să revenim la etapă. Și să ne oprim la un singur aspect. Părerea noastră e că prima sa consecință (cu efect îndepărtat...) este aceea că Steaua și-a diminuat considerabil șansele la păstrarea titlului. Această suită de 3 înfrîngeri (1—2 cu Politehnica Iași, după 1—3 cu Farul și 1—2 cu Rapid), rar întîlnită în activitatea echipei militare, pare hotărîtoare pentru deznodămîntul cursei echipei Steaua spre repetarea performanței din ediția precedentă. Calculul e prematur ? Nu ni se pare. Și iată de ce. Actualul lider, U.T.A., are 7 puncte avans față de deținătorii titlului. Sînt 7 puncte concrete ; dar 11 ipotetice ! Pentru că, în etapa viitoare, U.T.A. joacă acasă iar Steaua afară (ipotetic 7 puncte + 2), iar în returul meciul direct are loc la Arad (ipotetic 7 + 2 + 2). Înseamnă că — cel puțin față de U.T.A. — pentru a-și păstra trofeul de campioană, Steaua trebuie să recupereze în retur un handicap de 11 puncte. Chiar dacă vor fi numai 9 sau 10, tot ni se pare mult. Firește, calculul nostru nu urmărește să arate că U.T.A. va cîștiga campionatul (cel puțin alte 4—5 echipe au șanse teoretice) ci că, în orice caz, Steaua doar printr-un tur de forță excepțional și l-ar mai putea menține.

F. C. Argeș pe ultimul loc

Dobrin : Îmi place să cred că este numai un „vis" trecător...

În paginile de mijloc ale acestui număr al revistei noastre inaugurăm rubrica „Curierul arbitrajelor". Veți găsi acolo unele aprecieri ale redactorilor noștri, asupra felului cum au fost conduse jocurile, pozitive sau negative, dar mai multe negative. Din păcate, aspectele negative în arbitraj persistă. Ele au fost o dominantă a etapei (la 5 jocuri au fost discuții asupra justeții acordării sau neacordării unor lovituri de la 11 metri, iar loviturile acordate au fost toate în favoarea gazdelor) și devin chiar o dominantă a întregului tur al Diviziei A.

Oare, chiar nu se poate face ordine în acest domeniu ? Este o treabă atît de grea **selecționarea arbitrilor, competenți și obiectivi, și delegarea lor corespunzătoare ?** Și dacă acum lucrurile stau atît de tulbure, ce ne vom face în primăvară, cînd — cu 6—7 etape înainte de final — loviturile de la 11 metri, acordate sau refuzate, se vor transforma în puncte contînd greu în decizia asupra titlului sau retrogradării ?

Fenomen destul de rar întîlnit, relevat de această a 14-a etapă : cinci goluri au fost marcate de fundași : doi fundași centrali **(Sătmăreanu și Sîrbu)** au înscris **din acțiune**, doi fundași de margine **(Greavu și Codrea)** de asemenea, iar **Deleanu** din lovitură liberă. Ce înseamnă acest lucru ? Că echipele noastre joacă mai elastic ? Ar fi bine... Sau fenomenul e izolat ? Oricum, merită consemnat. Cel puțin ca o observație pentru atacanți, cărora (scăzînd golul mijlocașului Nuțu, autogolul lui Mustățea și cele 3 goluri din penalti) le mai rămîn **doar 11 goluri la activ ! Extrem de puțin pentru 14 linii de cîte 4 atacanți...**

Pauză pentru meciul cu Elveția și apoi, la 1 decembrie, ultima etapă a turului.

Ce ne vor mai aduce ultimele 8 jocuri ale primei jumătăți a întrecerii ?

Ce semne de întrebare își așteaptă răspunsul de la etapa de închidere a sezonului ?

Despre aceasta, vom mai vorbi în numărul viitor...

Radu URZICEANU

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● Deși cu multe absențe în formație, **„Universitatea" Craiova** a făcut o partidă bună și astfel lipsa lui **Pilcă** și **Bițlan** (suspendați) și a lui **Gaboraș** (accidentat) nu s-au făcut simțite. A fost o dovadă evidentă a omogenității lotului craiovean.

● În prima repriză a partidei Rapid — Dinamo Bacău unii jucători și-au dat friu liber nervilor îngreunînd într-o oarecare măsură sarcina arbitrului **C. Nițescu.** La pauză, observatorul federal **V. Mărdărescu** a chemat la cabina arbitrilor pe căpitanii și antrenorii ambelor echipe invitîndu-i la fair-play. Intervenția a fost salutară. Următoarele 45 de minute de joc au fost... liniștite.

● Conducerea clubului **F.C. Argeș** a căutat ca deplasarea la Arad să se efectueze în condiții optime și ca atare a preferat avionul. Numai că „socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din tîrg". Jucătorii au fost nevoiți să aștepte, din cauza vremii nefavorabile, în aerogara Băneasa, simbătă în ajunul meciului cu Vagonul pînă la ora 21, cînd în sfîrșit avionul a decolat, ajungînd la destinație în jurul orei 23. Pînă au ajuns în centrul orașului, pînă au cinat, a trecut de miezul nopții. A doua zi, după meciul pierdut cu Vagonul, unii dintre jucătorii piteșteni încercau să explice slaba lor comportare prin oboseala din ajun. Dar colegii lor de la tineret nu au suportat aceeași oboseală și totuși au jucat bine și au reușit să cîștige meciul cu 2—1 ?...

● Fericitul și... nefericitul Tufan ! Fericit pentru că, în ajunul meciului cu U.T.A., soția i-a adus pe lume un băiat ; și nefericit pentru că în min. 73 a fost obligat să părăsească terenul, accidentat de Birău. Păcat, pentru că manifestase o poftă de joc care i-a molipsit și pe colegii lui !

● **„În 20 de ani de cînd arbitrez, e prima dată cînd vin la Tg. Mureș"** — ne mărturisea duminică dimineață cunoscutul arbitru **N. Mihăilescu.** Și în timp ce colegii săi de brigadă au mers să se odihnească pentru cîteva ore, **N. Mihăilescu** a plecat, la puțin timp după coborîrea din tren, la ora șapte dimineața, să cunoască orașul.

● De cîte ori Rapidul joacă acasă **Dumitriu II** semnează condica de prezență a stadionului. Așa a făcut și duminică la partida cu Dinamo Bacău. Echipa, terenul de joc, atmosfera cabinelor îl atrag ca un magnet. L-am întîlnit la vestiare îmbărbătîndu-și coechipierii.

— Nu-i nimic băieți ! Ați jucat bine. Asta contează în primul rînd. Niciodată nu am văzut echipa noastră creîndu-și atîtea situații de gol.

Dan Coe este și el de aceeași părere.

Apoi Niki este interogat insistent. **Ce-ai mai făcut zilele acestea ? Cînd ți se va da drumul acasă ? Ți-a mai scris Ion Ionescu și Nelu Nunweiller ?** Atîtea și atîtea întrebări la care blondul înaintaș central răspunde cu lux de amănunte.

● **Mateianu,** simpaticul jucător din str. **dr. Staicovici,** abia revenit pe teren după o absență de trei luni, a fost „controlat" cu duritate în partida de tineret **„U" Craiova — Progresul.** Oare tinerii aspiranți craioveni la gloria Diviziei naționale „A" nu și-au însușit de pe acum cerința elementară de a respecta adversarul?

● **„Ne întindem cît ne este plapuma"**, ne spunea înainte de meciul cu Steaua antrenorul Politehnicii Iași, **Justin Șerban,** gîndindu-se la lotul — insuficient numeric și calitativ — de care dispune. **„Atunci însă, cînd ni se oferă prilejul, nu-l lăsăm să ne scape".** Și așa a și fost...

● Întîlnire, pe culoarul ce vine dinspre teren, în pauza meciului de tineret **Petrolul — Dinamo,** cu **Pahonțu,** recordmanul, prezențelor în campionat. Figura marcată de efort, sudoare abundentă scurgîndu-i-se pe obraji, dar în ochi, o veselie tinerească : **„Cum te simți Gică ?"** Răspuns : **„Excelent. Aș juca în fiecare zi cîte un meci. Avem niște puști admirabili, la tineret, în afara... mea. Vă spun un nume : Decu. Tot fundaș".** Și **Pahonțu** a fugit spre vestiare, lăsîndu-ne în inimă un sentiment de admirație pentru ceea ce înseamnă dragoste de fotbal. Să notăm că **Pahonțu** mai are nevoie de două meciuri spre a atinge 300 de partide în prima divizie.

● După meciul „U" Cluj — Jiul Petroșeni, în centrul orașului am descoperit, plimbîndu-se, doi fotbaliști : Petru Emil și Octavian Popescu. Să-i fi reunit nostalgia cuplului de odinioară ?

● Pe stadionul din Constanța se întreceau „dracii roșii" (adică U.T.A.) cu cei „galbeni" (adică Farul). În tribune erau agitate steaguri... alb-albastre. Pe cine reprezentau oare aceste steaguri ? În cele din urmă am aflat că alb-albastru reprezintă culorile clubului Farul. Atunci de ce jucau constănțenii în galben ? Pentru că înainte de joc, delegatul arădenilor anunțase că echipa va juca în... „albastru" și atunci Farul a recurs la tricouri galbene. Arădenii s-au răzgîndit între timp dar au... uitat să-i avertizeze pe cei de la Farul.

● **Coman** a apărat magistral o repriză în poarta echipei de tineret **Dinamo București. Un spectator** ploieștean spunea, la pauză : **„Rezultatul este Coman — Petrolul 0—0".** În repriza secundă, internaționalul dinamovist, care a figurat pe foaia de arbitraj ca rezervă a lui **Datcu,** a ieșit din joc. Atunci au marcat ploieștenii cele trei goluri ale întîlnirii.

● Alături de antrenorii **Șt. Covaci** și **Șt. Onisie,** pe banca rezervelor se frămînta **Bujor Hălmăgeanu,** vădit afectat de comportarea în teren a colegilor săi. **„E mai greu pentru mine, ca și pentru toți jucătorii, să urmărese un meci de pe tușă decît să-l joc".** Pentru **Hălmăgeanu** însă, nu se pune acum problema reintrării. Trebuie să mai urmeze un tratament — prin băi — pentru a șterge definitiv urmele accidentului suferit în partida cu selecționata divizionară poloneză, la Iași.

● Demnă de relevat pasiunea publicului craiovean pentru fotbal ! Abia terminată partida de tineret care s-a disputat pe fostul teren al **„Universității"** și mii de spectatori se îndreptau în grabă, spre stadionul Central, pentru a nu pierde începutul meciului de „A". Nimeni nu se mai gîndea la masa de prînz...

● După o carantină disciplinară, **Răducanu** a reapărut duminică în poarta Rapidului, dar la echipa de tineret — rezerve. L-am întrebat după meci :

— Crezi în talentul lui Răducanu ?

— Fără discuție.

— Dar ce facem cu indisciplina ?

— Am plătit-o scump. Îmi dau seama că m-am autopăcălit destul. Au dreptate antrenorii și presa care m-au criticat fără menajamente. Reținerea mea însă. Perioada de întrerupere a campionatului va fi pentru mine o perioadă de muncă serioasă pentru a-mi reocupa locul în echipă.

— Totul depinde de tine și numai de tine !